

dette Principets Rigtighed saaledes er ganske ubestridelig. Jeg mener nemlig, at et Princip, som kunde lede til nogen Ubillighed og Inconsequents ved dets Anvendelse, dog igrunder ikke kan antages for ganske rigtigt og navnlig ikke kan optages i en Lov. Den ærede Drdsfører har, som Exempel paa, hvor let det turde være at skjelne imellem Invalidsforsørgelsesretten for de forskjellige Personer, som kunne komme til Skade i Tjenesten, nævnt, at, hvor en militair Person kom til Skade, selv i Krigstid, paa Kronborg Fæstning, medens Krigen var i Slesvig, der kunde der vist ingen Tale være om, at han skulde faae denne extraordinaire Invalidsforsørgelsesret. Naar Sagen saaledes stilles paa Spidsen, mener jeg ogsaa, at den synes temmelig klar. Men dette leder mig til at komme tilbage til et Exempel, jeg i Korthed tillod mig at fremsætte ved den første Behandling, og med Hensyn til hvilket jeg af Rigsdagstribenden seer, at jeg kun meget slet har udtalt min Tanke. Ved dette Exempel troer jeg, at Vanfæligheden ved Bedømmelsen af Invalidsforsørgelsen snarere vil fremtræde, naar jeg tør berigtige min Udtalelse derhen, at man maa tænke sig de forskjellige Tilfælde, som der ville komme i Betragtning, nemlig ved en Explosion, som skete under en Krudtforsendelse fra Sønderborg til den active Armee. Naar man tænker sig, at Explosionen fandt Sted i Depotet i Sønderborg, inden Transportens Afgang, saa mener jeg, at der kunde opstaae Betæneligheder med Hensyn til, hvorvidt den Vedkommende, der kom til Skade ved Explosionen, og som var ved sin daglige Fredsgjerning, ved Omflytningen af Krudt i Depotet, kunde komme i Betragtning som En, der havde lidt Skade i Krigen. Dersom man kommer til det Resultat, at han, forsaavidt han opholder sig paa et Sted, der ligger aldeles udenfor Krigens Indvirkning ikke burde komme i Betragtning, saa opstiller jeg det næste Tilfælde, naar Krudttønden er kommen ud af Depotet, ud paa Vognen, og der sprang. Her synes det mig, at den Vedkommende, som kom til Skade ved Explosionen, heller ikke kunde betragtes som kommen til Skade i Krigen, fordi det var udenfor Døren istedetfor indenfor Døren, at Explosionen skete. Gaar

man videre, og følger Krudttransporten for Exempel ad Veien til Jødted, saa troer jeg, at den samme Vanfælighed vil opstaae ved at bedømme, om Explosionen skal regnes at have fundet Sted ved Krigsførelsen eller ikke, naar man seer hen til, om den fandt Sted paa Veien, halvvejs eller ganske nær ved Slaget. For mig staaer det saaledes endnu uforandret saaledes, at der vil opstaae megen Vanfælighed ved Bedømmelsen af de enkelte Tilfælde. Med Hensyn til Principets Begrundelse i Forholdene ved Tjenesten, da troer jeg ikke heller, at det ubetinget kan opretholdes eller forsvares; thi naar en Militair, som med betydelig Mandsnærvarrelse i Fredstid i sin daglige Gjærning forhindrede en stor Ulykke, f. Ex. en truende Explosion, udsatte sin Person for Fare og derved kom til Skade, efter Billighed og ifølge Principet burde være fuldkomment saa berettiget til Forsørgelse som den Militaire, der bliver commanderet hen til det Sted, hvor Krigen føres, og hvor han bliver saaret eller paa anden Maade kommer til Skade, saa maa jeg tilføje, at jeg med Hensyn til Principets Rigtighed ikke kan finde mig overbevist. En anden Grund, som den ærede Drdsfører fremsatte imod den af mig udtalte Anskuelse, var Sammenligningen imellem de Militaires og andre Stænders Stilling. Her maa jeg da tilføje, at Alt hvad der udbrages fra Pensionens Bestemmelser, de Grunde, som kunne udledes ved at sammenligne nærværende Lovforslag med Pensionens bestemmelserne, bortfalde i mine Tanker, naar Forskjellen imellem Krigsskade og anden Skade indskrænkes til at haves blot for Underclasserne, som jo ikke staae i nogen Lighed med de i Pensionens loven omhandlede Personer. Jeg troer her at turde tillade mig den Bemærkning, at, naar man sammenligner de militaire Underclassers Stilling i saa Henseende med andre Stænders, saa vil man finde, at der tildeels er sørget ved Lovbestemmelser for de Personer i andre Stænder, der komme til Skade under lignende Forhold, f. Ex. ved Brandvæsenet; og at der ikke eksisterer saadanne Bestemmelser med Hensyn til andre, saaledes som Politibetjente og Postconducteurer, som jeg troer den ærede Drdsfører nævnte, mener jeg saa lidet at være en Grund til ikke her at